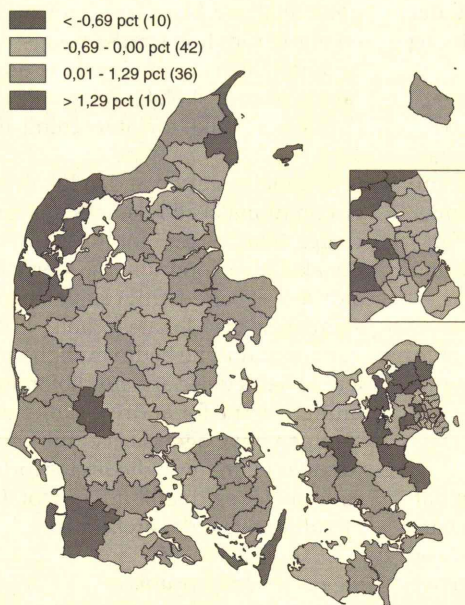

Figur 5.1: Byrdemæssige forskydninger af kommunalreformen og finansieringsreformen

Note: Intervalinddelingen er baseret på 10 pct. og 90 pct. fraktiler, hvor de resterende værdier er delt op i to intervaller med grænseværdi i 0.

Kilde: Velfærdsministeriet.

Den højere grad af udligning har også givet sig udslag i, at det især er kommunerne i udkantsområderne, der har opnået en gevinst i forhold til de to reformer. De pågældende kommuner har dog i en del tilfælde ikke haft mulighed for at anvende hele gevinsten til kommunale formål allerede i 2007, idet der er indført en kortvarig overgangsordning for at undgå pludselige påvirkninger af en kommunes økonomi.

Det er op til de enkelte kommuner selv at beslutte, hvordan de udmønter de beregnede gevinster eller tab. I 2007 skulle kommuner med en forholdsvis stor gevinst dog udmønte en del af denne i form af en skattesænkning.

Udjævning i skat/service-forholdet

Udligningssystemets opgave er grundlæggende at sikre, at der er en tæt sammenhæng mellem den enkelte kommunes serviceniveau og skatteprocent uanset befolkningens indkomst og kommunernes befolkningssammensætning.

Udligningen mellem kommunerne er ikke fuldstændig, men finansieringsreformen har betydet, at der er sket en udjævning kommunerne imellem mht. muligheden for at levere det samme serviceniveau ved en ensartet skatteprocent.

Tabel 5.1 viser, at spredningen i det kommunale nøgletal, skat/serviceforholdet, er reduceret i årene frem til og med 2007. Forholdet mellem skat og service er således blevet mere ens mellem kommunerne som udtryk for en større lighed i de økonomiske vilkår.